

NIEUWSBRIEF TROCHTRAPER

sinds 23 september 1966

www.rtcally.nl

jaargang 54

nummer 7

juli 2020

VAN HET BESTUUR

Beste mensen,

Soms gaat het allemaal zo snel dat je haast niet in staat bent het allemaal te bevatten. Dat je gevoel maar amper kan aannemen wat je verstand zeker weet. Steeds weer zien wij dat ieders leven dagelijks wordt bedreigd met de gevreesde ziekte kanker. En steeds weer moeten wij constateren dat deze ziekte voor de zoveelste keer slopend werk heeft verricht. Steeds weer zien we de broosheid van ons bestaan, maar het is natuurlijk niet verstandig om daar steeds maar over te tobben, immers dan wordt het leven onleefbaar.

De dood is onvermijdelijk, niemand kan er omheen, geen goeie en geen slechte, geen arme en geen rijke. Geboorte en dood markeren nu eenmaal de grenzen van het leven, dat weten we natuurlijk allemaal. Maar toch hebben we het er moeilijk mee dat we in de afgelopen dagen voorgoed afscheid hebben moeten nemen van Harrie en Marcel. En ook dat is goed, immers dat betekent dat hun zijn, hun aanwezigheid, hun activiteiten, hun persoonlijkheid voor ons van waarde is.

Indrukwekkend, emotioneel was het afscheid van onze fietsvrienden, fijn dat er zoveel clubmensen door hun aanwezigheid en wanneer ze niet in persoon er konden zijn toch de families hebben laten weten dat ze meelevend. Mooi ook om te lezen dat we elkaar opzoeken en de emotie die we voelen met elkaar hebben kunnen delen. Volgens mij hebben de afgelopen weken getoond dat onze club mensen verbindt. Laten we deze houding koesteren en voortzetten de komende jaren.

Namens het bestuur

Wim Jansen

IN MEMORIAM HARRIE RIGTER

(1 juli 1949 – 9 juni 2020)

Onze kopman is aan zijn laatste tocht begonnen

Alsof de dorpsboom omvalt schrijven Boukje en de kinderen op de rouwkaart. Een treffende beeldspraak. Zo wordt het overlijden van Harrie ook door de leden van RTC Rally gevoeld. Ongeloof, verdriet en dankbaarheid overheersen. Wanneer er een overtreffende trap zou bestaan voor het gezegde “een clubman in hart en nieren” zou die hier op z’n plaats zijn. Harrie was meer dan een clubman in hart en nieren.

Het lijkt voor velen alsof het nooit anders is geweest maar toch is er ook een verleden binnen Rally zonder bestuursfunctie. In de eerste jaren van zijn lidmaatschap bij Rally was hij wel degelijk aanwezig als actief fietser en vrijwilliger bij de activiteiten van de club. Doch vanaf het moment dat Harrie in 2007 de voorzittershamer overnam van Herten is hij het boegbeeld van de club geworden. In welertermen onze “kopman”.

Als “kopman/voorzitter” heeft Harrie de club 10 jaar geleid. Een periode waarin er veel is gebeurd binnen de club en waarin hij, zoals een voorzitter betaamt, altijd naast de leden stond, bij discussies of onenigheid boven de partijen stond en altijd een oplossing zocht door de dialoog aan te gaan.

Harrie stelde vragen, luisterde, dacht na en kwam met zijn visie.

Als voorzitter heeft Harrie direct de regie genomen en dit pas na het jubileumjaar weer losgelaten. Het jubileumjaar was de kroon op zijn werk als voorzitter. Ik roep in herinnering de jubileum dag die hij samen met Herten en Henk tot een succes maakte. Een dag die begon met een uitgebreid ontbijt, gevolgd door een tocht waarbij er werd stilgestaan bij voor de club historische plaatsen. De feestavond met als hoogtepunt de uitreiking van het jubileumboek door Harrie aan Hayo Apotheker. Een boek waar Harrie samen met Henk Feenstra en Jouke de Boer een jaar lang met ontzettend veel plezier aan hebben gewerkt.

De Fietser

De fietser Harrie heeft zich in de loop der jaren stevig genesteld in de top 100 van onze club met een afstand van ca. 230.000 km. Deze kilometers heeft Harrie niet alleen binnen Friesland gemaakt. Zo heeft hij solo een tocht naar Santiago de Compostella gemaakt en met z’n zwager diverse tochten door Europa gemaakt. Ik roep in herinnering een tocht naar Rome. Wij kregen in de Trochtraper uitgebreid verslag van die tochten. De laatste gezamenlijke rit die we met Harrie hebben mogen fietsen dateert van 25 januari 2020, het “voorfietsen” van de Winterfiets Elfstedentocht.

Clubman/vrijwilliger

Na zijn periode als bestuurder werden de activiteiten slechts beperkt afgebouwd. Harrie bleef namens Rally de stuurman van de Ronde van Sudwest Fryslan; betrokken bij de Winterfiets Elfstedentocht en de Revalidatietocht. Hij bleef namens de club het wel en wee van alle leden en oud-leden volgen, bleef de contacten onderhouden. Verbinden en betrokken zijn waren voor hem het logische gevolg van het lidmaatschap van onze club. Harrie liet blijken dat de club het fijn vindt dat jij lid bent van onze club.

Di-Do

Samen met Henk Feenstra heeft Harrie de di-do ritten opgezet. De heren hebben daarbij het vinden van wegen en paden die voor de ander nog onbekend zouden zijn tot sport verheven. De laatste "uitdaging" van Harrie in de strijd om de onontdekte paden leidde naar de Dobben nabij Burgum.

Bij deze di-do ritten waren er voor de mannen een aantal favoriete koffieplaatsen zoals De Stal in Nieuweschoot. De plek waar Harrie vol trots aankondigde dat hij Opa was geworden. Trots als een pauw en zichtbaar gelukkig was hij met de geboorte van kleinzoon Alek.

Groen

Naast het besturen en fietsen was Harrie ook de stuurman voor bijvoorbeeld de Ronde van Sudwest Fryslan. Enthousiast pleitbezorger van het NTFU-lidmaatschap en vooral het gedrag van ons als "racefietsers". Niet voor niets heeft Harrie ooit uit handen van Herten een groen ventieldopje ontvangen.

Leven naast Rally

Het lijkt wel alsof er naast Rally en zijn eigen fietsactiviteiten geen ruimte meer kon zijn voor andere activiteiten. Doch die was er wel degelijk. In de afgelopen jaren hebben Boukje en Harrie genoten van trips naar Zuid Oost Azië, Afrika, Zuid-Amerika. De onderwijzer in hem was bovenmatig geïnteresseerd in de historie en culturen. Na de trip waren er onder het fietsen en tijdens de koffie dan boeiende verhalen over deze trips.

De woorden die Boukje en de kinderen in de rouwkaart hebben geschreven zijn helemaal van toepassing op de Harrie die wij hebben gekend. "diepgeworteld in de club, verbinden, belangstellend, (be)sturend, samen. Wij, RTC Rally zijn hem meer dank verschuldigd dan woorden kunnen uitdrukken.

IN MEMORIAM MARCEL ROOTH

(21 februari 1963 – 22 juni 2020)

Marcel of voor mij veelal Massie, leerde ik kennen voor 14 jaar terug. Ik begon te fietsen bij Rally na een advertentie welke mijn vader uit de krant had geknipt. Rondjes Sneekermeer waren te weinig om een elfstedentocht te fietsen. Dus ga maar naar Rally, pas je aan houd je "grote" mond dicht en hou vol; was het pleidooi van mijn vader. Anders kun je beter die fiets op markplaats zetten! (1 afspraak ben ik nagekomen, de ander heb ik nog steeds moeite mee)

Zo geschiedde het dat ik Marcel en David leerde kennen. Beide heren fietsten door hun goede conditie vaak voorop. Waarbij er als broers een kleine machtsstrijd ontstond naast elkaar. Beide altijd een bandje voor de ander. Marcel plagend naar David die op zijn beurt nooit opgaf.

Als we zaterdags om 08.00 of om 09.00 uur vertrokken van het Schuttersveld, kwam je meestal als 1 van de laatsten. Als de route werd uitgelegd, had jij je woordje al klaar. Want als er iemand adrem was en even een gevatte opmerking plaatste dan kwam dat uit een Rooth mondje. Alvorens we fietsten was mijn tocht alweer geslaagd. Dezelfde humor dezelfde interesses, 1 blik was genoeg.

Binnen een grote groep ontstaan er altijd natuurlijke sub-groepjes. Zo gingen we vaak met elkaar een tocht buiten de provincie fietsen. Samen met David en Ruud d'Heer, zochten we veelal de bekende tochten op.

Zo de laatste was de Amstel Gold Race, dit was ons feestje! De laatste keer herinner ik me nog als de dag van gisteren. We zouden slapen in Duitsland / Aken. De reis erheen was wederom hilarisch, uiteraard verreed ik me weer eens. Ruud stoorde zich eraan en ging slapen. Waarop Marcel continue Ruud plaagde. Het kat en muis spel in de auto. Wie was het rapst van tong.

Bij aankomst inchecken, koffers op de kamer en direct naar Valkenburg de kaarten ophalen. Eten bij La Casa in Valkenburg. En vroeg naar bed. Om vervolgens allemaal de gehele nacht wakker te liggen omdat we zenuwachtig waren. Vechtend s'ochtends wie als eerst de grote boodschap ging doen.

We reden naar de start in Valkenburg en gingen altijd direct van start. Bij de start kon je altijd energybars, repen, sportdrink en snoep "gratis" meenemen. De beide broers stonden altijd bol aan de start, maar Ruud spande de kroon. Geen zakje in zijn wielershirt was niet gevuld.

Deze keer hadden we een zogenaamd "slechte" AGR. Het begon heftig te regenen. Wat maar niet ophield. Na de eerste stop raakte we David kwijt. We beklommen Camerig en kwamen boven tot de ontdekking dat David niet meer bij ons was. We dachten dat hij misschien pech had gekregen. En daalde om beurten naar beneden. Marcel maakte zich zorgen. Geen David geen AGR. Zijn fietsmaat door dik en dun waren we verloren. De gehele dag hebben we met zijn drieën gas gegeven. We waren David immers verloren en deze moesten we z.s.m. terugvinden. Op de steilste stukken liet je kracht zien. Op karakter en kracht liet je vele achter jou. En als ze voor je waren, dan haalde je met je stuurmanskunsten in de afdaling hun wel in. Want niemand maar ook niemand kan zo afdalen als Marcel. Vaak werd ik kwaad op je! Doe eens rustig, kijk uit, hebben we haast, staat er iemand te wachten bij de finish, hoe heet ze of zijn er hiervoor premie punten te behalen. Schampachtig lachte je hier standaard om.

Uiteindelijk haalden we finish. Direct waren we aan het bellen geslagen en kwamen tot de ontdekking dat David al lang de tocht alleen was gefinisht. Hij vertelde per abuis dat hij was gevallen op de Kuitenberg. Waar we uiteraard de diverse opmerkingen op moesten maken, 2 uur eerder binnen en ook nog eens gevallen. Dat zal wel...

Tijdens het avond eten in Aken onder genot van, kwamen de zogenaamde sterke verhalen naar boven. Ruud had weer eens kramp gekregen en ik had het de gehele dag te koud gehad. David vertelde dat ie zich supersterk voelde. En Marcel stookte het vuurtje continue op.

Altijd lachen, altijd om elkaar zorgen, samen uit samen thuis. Het leven was een feestje waarbij wij standaard het licht moesten uitdoen. Geen competitie onder elkaar, de humor stond centraal. Corrigerend naar elkaar.

Door diepe dalen hebben we gefietst, steile beklimmingen overwonnen. Regen, harde wind, hagel en zelfs Sneeuw hebben we getrotseerd. We bleven lachen en soms vloekend hebben we altijd gezamenlijk de finish gehaald. We hebben veel verdriet gehad en hebben veel verloren de laatste maanden. De finish is er helaas niet meer. De liefde voor de fiets nog wel maar de humor even niet.

Het gaat je goed Massie, waar je ook bent en met welke Rallyaan je nu een tocht fietst.

Bert Adema

Marcel.....in ons fiets peloton is een gat ontstaan.
een gat dat niet meer dicht gereden zal worden.
wat overblijft is de herinnering aan jou.
aan al die kilometers die we hebben gereden.
en al die plaatsen waar we koffie hebben gedronken.
en even slap konden ouwehoeren.
maar als we aan het afrekenen toe waren , kon
je het af en toe niet laten om te zeggen.
se bist tou net niet jarig weest.
wist tou dit dan wel eventsjus ourekene.
sneker humor prachtig.
vele tochten heb je met ons en david gefietst.
de zomer en winter elfstedentochten .
maar je was ook een liefhebber van de amstelcold race.
en niet te vergeten de elfmerentocht en je vrijwilligers werk.

maar het was niet alleen het fietsen.
het was ook het vakmanschap in je werk.
Bij verschillende van ons ben je bezig geweest.
diverse verbouwingen : zoals badkamers woonkamers en gevels.
bij mij heb je nog de dak opbouw gedaan en voorgevel.
maar ook de tegels in de hal.
daar waar we dagelijks overheen lopen.
ze blijven een warme herinnering aan jou.

Marcel bedankt.

Henk Feenstra.

TOCHTEN

Per **1 juli** is het weer toegestaan om met groepen te fietsen en hervatten we de reguliere clubritten (zie info op de website).

Er zijn nog wel wat spelregels.

De spelregels per 1 juli zijn:

- De 1,5-meter-regel tijdens het sporten vervalt. Tijdens clubritten of groepsritten hoef je onderling geen 1,5 meter afstand meer te houden. Fietsen in een groep mag dus.
- Je houdt onderweg wél 1,5 meter afstand tot andere weggebruikers.
- Voor vertrek en bij terugkomst van een rit, moeten wielersporters van 19 jaar en ouder onderling wél 1,5 meter afstand tot elkaar houden.
- Ben jij of iemand uit je familie ziek of verkouden? Blijf dan thuis.
- Je volgt de hygiënevoorschriften van het RIVM op.
- Zowel binnen- als buitensport is toegestaan. Je mag dus weer binnen sporten, denk aan gezamenlijke spinninglessen.
- Kleed-, toilet- en doucheruimtes en kantines van sportaccommodaties mogen weer open.
- Ook in kleed-, toilet- en doucheruimtes en kantines houden wielersporters van 19 jaar en ouder 1,5 meter afstand.
- Geforceerd stemgebruik, zoals schreeuwen, is niet toegestaan. Maak daarom voor vertrek afspraken met elkaar hoe je communiceert.

Mooi dat het weer kan!!

Sterritten

- Tot nader order zijn er geen sterritten in Wirdum.
- Wolvega: openingstijden maandag om 16.00 uur, vrijdag om 11.30 uur.
- Havelte: maandag tot donderdag open om 10.00 uur, voorlopig op vrijdag gesloten en gesloten tijdens de bouwvak.

NFTU

- geen mededelingen

LEDENADMINISTRATIE

- geen mededelingen

COMPETITIE

RTC Rally km stand t/m mei 2020		
1	Andries Sijszeling	5.875 km
2	Jan Kluitenberg	4.900 km
3	Henk Hellinga	4.890 km
4	Heero Zwart	4.518 km
5	Folkert Hobma	4.350 km
6	Gatze Houben	3.658 km
7	Yde Flapper	3.638 km
8	Sjouke Aukema	3.602 km
9	Henk Olthuis	3.578 km
10	Theo Mestrini	3.488 km
11	Catrinus Zijlstra	3.335 km
12	Jan Plantinga	3.310 km
13	Hertzen van der Schuit	3.161 km
14	Henk Feenstra	3.125 km
15	Geert de Jong	3.088 km
16	Anne Beukens	2.919 km
17	Wim Jansen	2.728 km
18	Almara Hofstra	2.551 km
19	Julius Bosma	2.415 km
20	Tjerk Douma	2.379 km
21	Johan Jilderts	2.329 km
22	Okke Adema	2.195 km
23	Yme Lautenbach	2.059 km
24	Henk de Vries	2.045 km
25	Hylke van der Meulen	2.045 km
26	Anouk de Vries	1.835 km
27	Wessel Faber	1.834 km
28	Mark van der Ham	1.749 km
29	Yke de Jong	1.747 km
30	Piet Gemser	1.659 km
31	Bauke Teernstra	1.342 km
32	Rene Veenman	1.332 km
33	Bram van Dijk	1.024 km
34	Rein Mous	1.017 km
35	Paul In der Rieden	910 km
36	Ubbo Dotinga	878 km
37	Ger Terhell	638 km
38	Marcel Bangma	635 km
39	Gerrit Meijer	624 km
40	Bareld Kuilman	500 km
41	Harry Rigter	400 km
Totaal		100.305 km